

Kenéz Ferenc

MACSKA FUT ÁT

Macska fut át a teraszon,
riadva, megszeppenten,
pedig még rá se szisszentem,
csak éppen arra mentem.

Várj csak, barátom, ne szaladj,
cseréljük ki a bundánk,
legyek én, aki tovább fut,
s te aki belépsz hozzánk.

Ha asszonyom a heverőn lesz,
bújj lábaihoz megremegve,
s ha rád néz, sárga szemeiddel
emlékeztess a szerelemre.

S ha rákérdezne, hol vagyok,
csak ints az őszi kertre:
még látni bundám, mint belevész
a meggypiros szürkületbe.

HULLÓ DIÓBAN

Dió pottyan le odafentről,
és potyog, potyog egyre,
a hulló dióban csörtetek,
édesedve és keseredve.

Aranyláz nincs már,
szétesett a nagy utazóláda,
rongyba csavarva a fegyverek,
lóg a kitömött sasok szárnya.

Diófám alól a nyomokat
már dideregve nézem,
a messzelátóm üvegén
Alaszka feketében.

1918

Ady a csucsai dombról
lenéz az állomásra.
Egy könnycsepp arcán legördül,
s befut az állomásra.

HOLDAS

Úgy éreztem, nincsen szívem,
nagy hold van a helyén bennem.
Felemeltem hát a fejem,
s világánál mentem, mentem.
Hova értem, és értem-e,
avagy csupán igyekeztem?
Nem látni ezt most már tisztán.
Egyre kisebb a hold bennem.

IN MEMORIAM

A világ tökéletes.
Táj és tó, szikrázik minden.
Ám a napernyő alatt egy csorba hamuzó.
S közeledik egy színésznő feketében.

HATTYÚ-ÉREM

Odalenn a bánya-mélyben,
egy történet ezüstjében,
fehér hattyú jár a szénben.
Szív-meleg a hattyú-érem.

AZ ISMERT TÖRTÉNET

Én mindent megtettem.
Te mindent megtettél.
Ő mindent megtett.

Mi mindent megtettünk.
Ti mindent megtettetek.
Ők mindent megtettek.

A magyar igeragozás
szabályai szerint
a mondat hibátlan.

Így hát minden,
úgymond,
tökéletesre sikeredett.

A múlt lezárva.
Kulcs a lábtörlő alatt.
Aki tudja, tudja.

S míg én a múlt
záraival
bíbelődöm,

messze előttem,
zajos fiatal csapatok
próbálják

feszítővassal, emelőrúddal
kivetni sarkaiból
a jövő ajtaját.

A hetedik szoba titkát
akarják. Egyből.
És könnyörtelenül.

És újratörténeik
minden.

